

Впечатления на един слушател от чужбина

Както концертът, с който бе открит седмият международен фестивал „Мартенски музикални дни“, така и неделният сутрешен концерт на Ансамбъла за песни и танци на Българската народна армия ми направи силно впечатление с две свои характерни черти: голямото патриотично възбуждане и народния характер на изпълняваната музика. Това се обяснява от една страна с празничния момент на началото на фестивала, а от друга — с факта, че седмите Мартенски музикални дни са свързани с 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Присъствието ми като гост на фестивала през първите два дни ми даде рядката възможност да аниква в особения свят на националната музикална култура на България.

С голямо възбуждане

си припомних първите контакти с българския фолклор през 1947 г., когато ансамбълът „Росна китка“ посети силезийски градове. Когато слушах Ансамбъла на БНА, а също и някои фрагменти от ораторията на Тодор Попов „Светъл празник“, изпълнена на първия концерт, например VI част „Ставайте, посрещайте“ и VII част „Над молбата“, аз намерих познати интонации и характерни ритми на български песни и танци.

Народната култура е важна форма за предаване на традициите и е важен елемент на патриотичното възпитание, особено днес, когато модата на леките песни с космополитични черти и модата на джаза откъсват младото поколение от прекрасната приемственост на националната култура.

Щастлив съм, че слушах Ансамбъла на БНА и можах да се

възхищавам от красотата на звука на мъжкия хор. Нека призная: за мен мъжкият хор е най-красивият музикален инструмент. Хорът на Ансамбъла на БНА има всички черти на състав от висока класа: чудесен подбор на гласове, а когато става дума за колорит — има равновесие на групите гласове, внушителен динамичен диапазон, много добра вокална подготовка, дисциплинираност, даваща възможност за прецизна и богата с ефекти интерпретация. С истинско приятно чувство следих жестовете на диригента Киркор Киркоров — целенасочени, внушаващи и изразителни. Не по-малко непосредствено се възхитих и от тънкостта на неговата интерпретация.

Проф.

М. И. Михаловски,
музиковед и музикален критик от гр. Катовице, Полша